

hylsami. Tu je ta łowa, kotraž so samnie do
 smercze pokili, počna ranow, škotrnych; tak wele
 krowje bježało je; haj talej łowa pokili so samnje
 do smercze, so bych ja troscht a radosc; mjec;.
 moł, moju łowu k;imwenju hohriposbjennyc;. Tu
 stej tej woczi, potreju tak k;newurachnowanju
 wele hylsow samnje bježało je, kotrej so samnje
 sproznej plakaschtej; telej lubosnej woczi stej
 njett k;smertnemu spanju sanknenej. Za widžu
 hjeschczen tu pošljenju smertnu hylsu, tu pošljen-
 ju parlu, kiž po jeho krawnych, bljednych lizach
 deljebjezesche. Ach! tesch ta pošljenja bjeze-
 sche samnje, tesch ta pošljenja smertna hylsa
 bjezesche počna saštujbn samnje! to stej tej swja-
 tej, tej wjecznje rjanej, tej troscht. a nadypot-
 nej woczi mojeho pscheczela, mojeho najliepscheho
 pscheczela, kiž so na mojim mjeszi, samnje, mł
 kljepschemu łamaschtej! Ach kak wonej wohla-
 daschtej, jako so łamaschtej we smerczi! to ja
 ženje nesabydu. Tu su te liza, kiž tak husto mo-
 jedla počne hylsow bjechu, tu su wone njett
 sbljednene a hieschczen krawe! Tu stej tej wu-
 schi, kiž mojedla tak husto wele pscheczirneho,
 tak wele słowow teho sašmjeschenja štyšhec;
 dyrbeschtej, kotrej bych ja štyšhec; dyrbjak;
 njett wonej wotpoczujetej! — Tu je ton ert, kiž